

udgiftsudlignende solidaritet, og at der er valgt en administrativt rimelig løsning.

Derfor er jeg helt uforstående over for, at oppositionspartierne på nuværende tidspunkt vil ændre i den refusionsordning og åbenbart mener, at man på nuværende tidspunkt har et grundlag for at fastlægge den endelige beløbsstørrelse. Det synes jeg simpelt hen er uansvarligt. Jeg synes, det er afgørende, at vi kender resultatet af udligningsordningen, før vi lægger os fast på, hvad det endelige beløb skal være, og det fremgår jo meget tydeligt af lovforslaget, at det beløb vil blive taget op til revision, når vi kender resultatet af udligningsordningen. Så det argument for at stemme imod holder i hvert fald ikke.

Så vil jeg i øvrigt gerne minde om, at kommunernes egen repræsentant, Kommunernes Landsforening, i deres hørings svar til L 38 skriver:

»KL kan tiltræde, at der indføres en refusionsordning, der kan sikre den enkelte kommune mod meget store udgifter i de dyreste enkelt sager. KL kan tilslutte sig den konkrete udformning af refusionsordningen, men lægger vægt på, at den konkrete udformning af ordningen efterfølgende bliver vurderet og om fornødent justeret i lyset af de ændringer i tilskuds- og udlignings systemet, som skal finde sted senere.«

Det er jo lige præcis det, vi har lagt op til.

KL 16.05

Så vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til diskussionen om det faglige niveau. Jeg synes jo, det er utroligt at skulle høre på, at det faglige niveau falder, sådan som oppositionen gør gældende, hvis en institution bliver flyttet fra det nuværende amt og f.eks. over til en kommune, eller man mener måske, at der slet ikke er et ordentligt fagligt niveau i de mange selvejende institutioner eller i de private tilbud, der er på området. Jeg synes, det er utroligt at skulle lægge øre til, at bare fordi der sker en decentralisering, mener oppositionspartierne, at så sker der også en sænkning af det faglige niveau.

Jeg mener, at kommunalreformen skaber langt stærkere rammer og langt bedre synlighed i udviklingen end den, vi har i dag. To myndigheder skal ikke længere slås om hvert deres syn på eller tradition for udvikling. Der bliver én ansvarlig myndighed, der bliver én målestok, nemlig borgernes behov.

Med VISO, med tilbudsportalen skaber vi et samlet og sammenhængende overblik over tilbud, viden og specialrådgivning. Dermed får

kommunerne et nyt og et stærkt fundament for deres udviklingsansvar. Udviklingen vil ikke kunne ske på grundlag af tilfældig eller begrænset adgang til viden, der måske eller måske ikke er til stede i amtet.

Endelig kommer der jo med rammeaftalen, som også mange har kvitteret for, et stærkt planlægningsredskab for de tilbud, som kommunerne bruger i regionen. Sagen er jo, at i rammeaftalen skal man nøje beskrive udviklingsmålene for tilbuddene, og taksterne skal afspejle disse udviklingstiltag. Så der er en klar forpligtelse for kommunerne, og der er en klar synliggørelse for borgerne.

Så kan jeg forstå, at især Socialdemokratiet og De Radikale og også de øvrige oppositionspartier mener, at der er grænser for, hvad man kan decentralisere, og at det så både har betydning for det faglige niveau og også for specialiseringsgraden.

Der synes jeg, at oppositionen helt og aldeles glemmer, at kommunerne bliver større og stærkere, og at de netop får alle de nye redskaber, som jeg lige har været omkring. Det bliver fremstillet, som om den specialiserede viden på og omkring institutionerne med ét slag vil forsvinde efter kommunalreformen, og åbenbart bare fordi det bliver en anden, der står bag driften. Det er jo ikke rigtigt.

Institutionerne med deres viden og ikke mindst det personale, der er i dem, bliver bevaret intakt. Der kommer bare en anden drift bag, eksempelvis kommunen, som jo vil have en stor interesse i at bevare og videreudvikle den pågældende institution, i og med at de har ansvaret for at finde det rigtige tilbud, finde ud af, hvad det er, borgeren har brug for.

Så synes jeg også, at der har været en klar misforståelse i dag med hensyn til den opdeling, der foregår af institutionerne. Jeg tror, det var fru Anne Baastrup, der var inde på, at det er en besynderlig opdeling, vi har lavet, som jo går på typen af tilbud og ikke på specialiseringsgraden.

Jeg vil gerne understrege, at fra regeringens side havde vi lagt op til en større decentralisering, men når vi har lavet den her opdeling på børneområdet, så er det jo ikke mindst af hensyn til de bemærkninger, der er faldet fra Socialdemokratiet og De Radikale under tidligere forhandlinger. Den opdeling, der nu er, går på typen af tilbud, og det fremgår klart af lovforslaget, hvordan snittet er lagt.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke handler om netop specialisering, men om, at kommuner-